

עוון אלהים

מסיב לשלחן השבת

ילדים יקרים, בפרשתנו אנו למדים על גְדולתו של אברהם אבינו - איש ה**חסד**, שהוריש לנו ישראל תכונה זו: "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו... לעשות צדקה ומשפט" - ומכאן למדו חז"ל שעם ישראל מיוחדים לדורות בתכונה זו של גְמילות חסדים.

בתחילת הפרשה אנו קוראים את הסיפור על אברהם אבינו היושב בחום המדבר מחוץ לאֵלֶהָ, בזמן שהוא מתיישר מברית המילה שעשה שלשום, ומצפה לאורחים. ואכן, מיד פגשנו שם אברהם אבינו, וזמן אברהם - אברהם קם לשירתם. חז"ל למדו מכאן ש"**גְדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכניה**", ומספרים דבר מופלא, שבאותו זמן אברהם היה עוסק בדבירו עם הקב"ה, וביקש מאת ה' "להמתיני" על עד שסיים המדבר מחוץ לאֵלֶהָ. במקום אנו קוראים על אברהם שנטע אשל בבאר-שבע, רש"י מכאן שבאברהם היום פונדק ונתן מקום לאנשים לאכול ולישון אצל, ללא כל תמורה. לאחר שאכלו ושתו היה מסביר להם שיש בורא לעולם ומשול כולם ואכלים - והם היו מברכים את ה'. מרוב מעלתו של אברהם - ה' מנשנו בנסיון הגדול - האם יהיה מוכן לא רק לתת משלו, אלא להקריב את הקרן לו ביותר - את גוו - יצחק - לעולה לה'. לעומת אברהם אבינו - מוצאים בפנינו אנשי סדום הגשעיים, שהז"ל מ"מקצותו" - הם לא רצו שאנשי עברו בארצם המוריה וינשמו בה, ולבסוף הגיעו לשיכוח דמים, גזל וכו'. רמת שחיתות בשו, לא הותירה אפשרות אחרת מלבד הפיכת העיר והשמדתה לחלוטין. עם ישראל אָנחנו - בניו של אברהם אבינו. צריכים אל הקפיד להתרחק ממיטת סדום האומרת: "שלי - שלי - שלך", ולהשגל לפי יכולתנו להדבק במצות של אברהם אבינו, ולהטיב משלנו לסובבים אותנו.

בדרך להקדש...

"יהוידע", קראתי. יהוידע הסתובב אלי "אתה צריך עזרה", הוא שאל. "יבוא לי שכן" השמתי "מה קרה?" הוא שאל. "שם" הצבעתי לכיוון עזרת ישראל. "במקום משפחת כהנים, משפחתו של יהוידע, ואני לא כל כך מבין מה קורה שם. חשבתי שאולי תוכל לעזר להם". "בא נלך", אמר לי יהוידע ופנה לכיוון אלו הצבעתי. התקרבנו. "שולם עליכם", פנה יהוידע לאחד האנשים. "אולי אוכל לעזור?" שאל אותו. הם התקדמו ונותרו ביניהם.

לבסוף חזר יהוידע ואמר "זו משפחת כהנים שבאו לשבת הגזית על מנת לבקר את יחוסם. לבקר הם הם כהנים". "אבל הם כן כהנים?" אמרתי. "נכון", אמר יהוידע. "אבל ישנם כהנים שאבדו את הקדשה שלהם בגלל שהאב התחתן עם אשה רגושה, למשל. גם למשפחת יהוידע התעוררה שאלה בקשר לקדשתם ולכן פנו לשבת הגזית - להקדיש על מנת שיבירו את יחוסם". "ימיה לשבת הגזית?" שאלתי. "לך, הבט פניהם, ואז אסביר לך הכל". נכנסתי לפתח הקלסה ונמדתי נפעם. שורות שורות של כהנים, פניהם מאירות ומלאות טוב וחכמה, מתגדלים בפניהם. "נו...". ספח יהוידע על כתפי ולחש "שכחת את עצמך?". הוא היה כהן. "אני יחד. יחד כל כך נפלא!". אמרתי. "הנה יש אֶהָם גם אני ללמדך את הוראה", "אמרו חז"ל: יהוידע ואמר "בשלב זה, לשבת הגזית, יש 71 כהנים, הם נקראים **סנהדרין גדולה**", "אה, אני יודע", אמרתי. "בכל עיר ישנה סנהדרין קטנה של 23 כהנים", "נכון", אמר יהוידע. "יש אֶהָם פתוחה או בפלכה שם אינם יודעים את דעת התשובה עליה, הם ממנים לסנהדרין שבתורה, היא הסנהדרין הגבוהה ביותר - לשבת הגזית. מלשכה זו יוצאת הוראה לישראל. וזכר את הפסוק 'כי מציון תצא תורה' - ציון זו ירושלים, בית המקדש. ומשם יוצאת תורה - מסנהדרין שבתורה בלשבת הגזית".

אנשים בפרשה

בנו של הפלך
מקום שלי
צלק

הפרשונות
מדרש
עמק השווה
כוכב הירדן
בית אל

החזקה:
אביה אברהם
אברהם אברהם

את המשובח ליהודי יש לעשות בדקה: 08-6610015
או בדואר אלקטרוני: tairneri@gmail.com
כותב עשון חזק: הרב ישראל שניידר, ידן נאור, מרילין פירח

מה רבו מעשיך ה'...

מחפשים מים

"...ואז המלך הראה להגר באר מים במדבר, וכך היא וישמעאל בנה נצלו". אורית ספרה על פרשת השבוע בסעדת השבת. "רפה מאד", חנן אבא בסופו "ועכשיו אשאל אתכם חידה: מי יודע כיצד החיות במדבר מוצאות מים?" "אשאל טובה..." הרבה אלחנא האם הגדול "פעם טיילנו בערוץ נחל ביש במדבר יהודה, נראינו שנשארו בו קצת מים פקעקים בסלעים, משם בנדאי יכולות לשתות החיות". "זה נכון", למאגרי המים הקטנים הללו קוראים 'גבים', "הוסיף אבא.

"אנחנו גם כן טיילנו במדבר וראינו אֶהָם שלם". ספרה אורית "המדינה בשטח אמר שבמדבר יש מענות שנובעים בהם מים כל השנה, אבל חיות המענות לשתות מהם חזבות להזהר מאד מטרפים שאורבים להם שם". "חיות מדבריות רבות לא שותות כמעט אף פעם...", אמרה אמה והגישה לשלחן את הסלט "הן מסתפקות במים שיש בפונן שחו אוכלות, כמו צמחים, זרעים ופירות, ונותרות להשאר בצל פשעות החמות של היום, ולצאת רק בלילה". "מי שחולך לאבוד במדבר יכול להפיק מים מצמחים", ספר אבא "והפריס בור וממלאים אותו בשיחים מרקקים, על השיחים מניחים כוס ומכסים הכל בגיליון. המים שיש בתוך הצמחים מתאדים, הרוקים לשתות על הגיליון (ונוזלים לתוך הכוס)".

"אנחנו צריכים רק לפתח את הברז", קראה אורית "תודה לה' שיש לנו מים".

איך אנו מתייחסים לנחל חיים?
08-6610015 דואר אלקטרוני: tairneri@gmail.com

הסיפור שלי

בת החיל הנסתרית חלק 4

אמא של לינור חולה. לינור לא מצליחה לספר לחברתה הטובה, תפארת, מדוע היא לא הולכת להצטרף לפעילות בסניף. כאשר היא קמה מחדר הביתה, אמא של לינור מרגישה שהיא יותר טובה ומבקשת מלינור לאכול לפעילות, בימים תפארת מתקשרת ומציעה לה און קשבת בכל זמן. לינור מחליטה לספר לה הכל ובנוסף מפתיעה אותה כי בסוף היא יוצאת לפעילות.

בסוף

"בטוח שזה בסדר שאני אלך?" לינור עמדה לצאת לסניף. "כן", מתקנת אמא חיה, "תלכי, אבא עוד מעט יגיע". לינור התמהמהה, היה לה קשה להשאיר את אמא לבד. "לינור, תלכי שלא תאחר", בסיק, הותב לשארית לינור, פלן שמו לב שבסניף האחרון היא כמעט ולא יוצאת. היא כל כך התרגשה מתחושת חלב וטוב חלקה בראש הממשלה, למה לשמר בסוד? בדרך לבית החולים, היא התחילה לספר לתפארת, "אמא לא מרגישה טוב בזמן האחרון, ספר לה אורחים אומרים שזה יעבר, אבל אני צריכה ללכת, תפארת הרגישה בזה בפליאה, "זה הסוד הגדול! למה את לא מדברת?" לינור שתקה לרגע והמשיכה, "לא יודעת, אין לי ממש סה, חשבתי שאולי זה נשון שעל לבד בבגד, כמו אברהם". תפארת חייכה, "אני חושבת שאת עוברת את הנסיון בגבורה, אבל אין סה שיעבר אתו לבד...". לרגע, לינור לא הבין על מה תפארת מדברת, תפארת המשיכה "מי מטפל בבטיחה?" לינור לחשה "אני". "מי מטפל בנשיות?" "אני, אם אבא לא מקצא - יומי מבשלו בעצם, אל תעיר לי, אני יודעת את התשובה. למה לא בקשת עזרה, תסתכלי מסביבך, תראי כמה חברות יש לך, פלן יצטרפו לעזר, רק תבקשי!" לינור הבינה פתאום שאם צריכה עזרה, זאת לא בושה לבקש, היא חבקה את תפארת. למחרת, פלשונור חזרה מבית הספר, הבית היה שטוף נקל, אמא עמדה במטבח והכינה עקרים.

"אמא?" לינור התפללה. "לינור, חזרת? היו אֶהָם אורחות מקשיני שלך, הבריון ונקו, נתנו לי כחות חדשים". אמא חייכה בשמחה, לינור חייכה בחזרה וחשבה: "כל ישראל ערבים זה לזה". סוף

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 28
פרשת וירא כ' בחשוון תש"ע

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

רק מילה אחת - תודה!

ישנה מילה אחת שאנו רוצים לומר בקול רם לקב"ה - **תודה!** תודה לה' על כל טיפה וטיפה שהורדת לנו, הנה, גשמי ברכה התחילו לרדת לנו כבר בתוך שבוע מאז התחלנו להתפלל על הגשמים, והם ממלאים אותנו ברגשות שמחה ותודה לקב"ה. הן כבר נאמר "גדול הם הגשמים מתחית המתים... כיום שנתנה תורה... כיום שנבראו שמים וארץ" (תענית ז).

היום כל עם ישראל מרגיש את המשמעות הגדולה של הגשם. הרי כולם הרגישו את המחסור הגדול שבה לידי ביטוי גם לאדם הפרטי שבבית בחסותו, הגשם שהרקיעו שחוקים לכל מי שלא נהג בחסכון, אך צריך לדעת שיש משמעות לירידת הגשמים גם מעבר למיוליו המחסור. "אמר ר' תנחום בר חנינא אין הגשמים יורדים אלא אם כן נמחלו עוונותיהם של ישראל. שנאמר 'רציתי ה' ארצך שבת שבות יעקב גשמי עוון עמך כרית כל חסותם שלהם' (ז, שפ). ירידת הגשמים היא סימן טוב לכך שעוונותיהם של ישראל נמחלו. הקב"ה מדבר עם עם ישראל דרך הגשם. פעמיים בכל יום בקריאת שמע את אומרים: "והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנוכי מצווה אתכם היום... ונתתי מטר ארצכם בעתו וירה ומלקשו... השמרו לכם פן יפתה לבבכם... ועצר את השמים ולא יהיה מטר" (דברים יא). ירידת הגשמים ועצירת הגשם תלוי במצב הרוחני של עם ישראל כולו חיה

אם כן, עלינו לשאול מה השתנה במצבו הרוחני השנה משנה שעברה?
דממה בשיתן לומר שהשנה עם ישראל כולו חיה במרחשוון, ליום שיחילי לשאול ולבקש בו גשמים. נראה לומר כי אז עוצמת הבקשה והשאלה והתפילה על הגשם היו באמת מזכר וזכה, וקב"ה נענה ושמע את תפילותינו. וזוהי שמחה גדולה מאוד, מעבר לעצם ירידת הגשם - שהקב"ה קיבל את תפילותינו ומאיר לנו נפיש

מאמר מפי	ר' חנן חסן	איח אחרונים	סיפור לשבת
הרב ניר בן ארצי שליט"א	א א אבא ברא כוכב	הלכות	אצחק אביו?

"נהוג לחשוב שהשכחה הינה חסרון. אני סבור שהיא יתרון. לדעת לשכוח, פירושו להשתחרר מכל תלאות העבר"
רבי נחמן מברסלב

מאורות ישראל

צ'בור יקר!
למעוניינים בפגישה עם הרב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל: 599 - 599 - 599 1
בין השעות: 10:00-15:00
בליים ראשון 6 חמישי

סבא, זו הזכות שלך.
תפילין בית אל
1-800 תפילין
www.tefillin.co.il
02-9975158 1-800-795554

ניסית שבת
16:10 - יושלים
16:25 - ת"א
16:25 - ב"ש
16:14 - חיפה

דמוי שבת

יציאת שבת
17:22 - ירושלים
17:23 - ת"א
17:24 - ב"ש
17:22 - חיפה

תאיר ניר
 בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
 מושב תלמים 26 ד.מ. לייש דרום 79315
 טל' 08-6610015, 08-599-599-599, 08-6610015
 דוא"ר: tairneri@gmail.com

לאור ההלכה - מפסקי מורן הראשון לצ"ה הר"ג מרדכי אליהו שליט"א

מהלכות מים אחרונים

- בדין מים אחרונים הרבה מקילים, אך לדעת הרמב"ם והגר"א אין שום מקום להקל במים אחרונים ובפרט בארץ ישראל. ועוד שלפי הזהר הקדוש והרא"י זלה"ה אין להקל כלל בזה. לכן נכון לזהיר בזוהר (דרכי הלכה סי' מד"ט ק"א)
- כשנוטל האדם ידיו למים אחרונים, יחבר ארבע אצבעות ביחד והאגודל בנפרד, ויטול עד הפרק השלישי של האצבעות וראש הפרק השלישי בכללם, וישפיל האצבעות כלפי מטה. (שו"ע קפ"א, בא"ח שלח ו' סידור עמ' תנא)
- גם מי שמקפיד לרחוץ את ידיו אחרי האוכל שלא יהיו מלוכלכות פשיטא שחייב במים אחרונים. וכיצד יעשה? ירחצם עם סבון וינגב ידיו, ואח"כ סבן שיאכל מעט פת ויטול מים אחרונים במעט מים. (דרכי הלכה סי' ס"ק א')

נערך בידי הרב טל חיימוביץ

לפני שנזכר טוב לומר 'מים אחרונים חובה' ובשעת הדחק ניתן להסתמך על הלכה קצרה זו במקום דברי תורה שחייבים לומר על השולחן. ויהיה שום מקום להפסיק בין מים אחרונים לברכת המזון בשום שיהיה וכד' ואפילו לא בדברי תורה אלא רק בפסוקים שאומרים קודם ברכת המזון. ואם דיבר טוב לטול מים אחרונים פעם נוספת. (סידור שם, ב)

אין נוטלים מים אחרונים על גבי קרקע אלא לתוך כלי, ויסירו את הכלי עם המים מן השולחן לפני ברכת המזון. (שם, שם, ד)

לא ירבה במים ולא ימעיט אלא כפי הדרוש. וטוב שישפישף את שפתיו לפני שנגב ידיו וינמאז אז 'מים אחרונים חובה'. וכן הרב בן איש חי הביא לזה כוונת בפרשת שלח. (דרכי הלכה שם ס"ק ד)

אחר פתח פיו הנוכרי ואמר לרב: "אני אינני מבין, למה אתה נותן לי מטבע זהב, כל זמן שאני ציפיתי לקבל איזו נזיפה". אז ענה לו הרב בשקט ובנחת ואמר לו: "דע לך שאני חיברתי ספר גדול. וכולם כבדוני והיללו אותי על הספר הזה, ובספר כתבתי שאל יתגאה האדם אם מכבדים או מהללים אותו, כי זה אחד הניסיונות שהקב"ה מנסה את האדם. ותודות לאל, התנסיתי בזה ולא התגאיתי, ודבר נוסף שכתבתי בספרי: אם האדם יבוא או יכעיסוהו, שישתדל לא לזנוק ולא יגיב עד כמה שהעניין הוא אפשרי, ואני לא ידעתי אם אוכל לעמוד בניסיון זה. עד שהיום התנסיתי. אתה באת ועשית מה שעשית ובגדול חסדו של הקב"ה, התנסיתי גם בזה, ולכן שקחתי גדולה מאוד, ומרוב שקחתי אני נותן לך שכר שהבאת אותי לידי הניסיון השני".

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

אחר פתח פיו הנוכרי ואמר לרב: "אני אינני מבין, למה אתה נותן לי מטבע זהב, כל זמן שאני ציפיתי לקבל איזו נזיפה". אז ענה לו הרב בשקט ובנחת ואמר לו: "דע לך שאני חיברתי ספר גדול. וכולם כבדוני והיללו אותי על הספר הזה, ובספר כתבתי שאל יתגאה האדם אם מכבדים או מהללים אותו, כי זה אחד הניסיונות שהקב"ה מנסה את האדם. ותודות לאל, התנסיתי בזה ולא התגאיתי, ודבר נוסף שכתבתי בספרי: אם האדם יבוא או יכעיסוהו, שישתדל לא לזנוק ולא יגיב עד כמה שהעניין הוא אפשרי, ואני לא ידעתי אם אוכל לעמוד בניסיון זה. עד שהיום התנסיתי. אתה באת ועשית מה שעשית ובגדול חסדו של הקב"ה, התנסיתי גם בזה, ולכן שקחתי גדולה מאוד, ומרוב שקחתי אני נותן לך שכר שהבאת אותי לידי הניסיון השני".

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

האיש בשומעו את דברי הרב הבין כי עשה נגיאה גדולה, התחרט על מעשהו ונפל לרגלי הרב רבינו בחיי הקדוש וביקש ממנו מחילה - שיסלח לו על העוול שעשה. כמובן שהרב סלח לו, וכל הנוסעים שהיו בספינה מאותו הרגע והלאה כיבדו את הרב כבוד גדול.

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

"כל אשר תאמר אליך שורה שמע בקולה"

צינו זה, המהדהד כבר דורי דורות, הוא בעל משמעות עמוקה והדרגה אלוהית לבניין הזוגיות. ידוע כי לאיש ולאשה יש תכונות שונות ומבנה האיש שונה מהאשה. הנה למשל, האיש ניתן ביותר חכמה ואילו לאשה יש בינה יתירה. חיבור החכמה עם הבינה יוצר שלמות המביאה להצלחה. על כן האיש בחכמתו צריך לדעת להשתמש בעצת אשתו הבאה מצד הבינה וכך להלך את חייו. על ידי הבינה היתירה של האשה, יכולה היא בהערה קצרה שלה בתוך כל סבך מחשבותיו של האיש, להשלים לאיש תמונה שלמה וכך יכול הוא להניע מהלך שלם. אם האשה הייתה נתונה רק בחכמה, מפנה החכמה של האיש מול החכמה של האשה היה יוצר מריבות ללא הפסק ולא ללא בני הזוג מצליחים להחזיק יחד עמדם. בינת האשה בזמן ששלום בין הבעל והאשה היא כמו תמצית מרוכזת הניתנת לבעל, ובחכמתו הוא בונה מתחמית על הבין שלם. הבינה היא תוספת כוח לבעל להבין את התחכום והתחבולות שנתקל בהם. כך

סוד החינוך וההצלחה - שלום בית!

האשה בעלת כושר דיבור ושכנוע חזק יותר מאשר האיש. ואף שהאשה מצפה תמיד לבעלה כמו שכתבנו: "ואל אשך תשוקתך והוא ימשול בך" (בראשית ג, טז), יש לה כוחות חזקים יותר של דיבור מאשר לאיש. ובאמת, האשה באה לעולם הזה לעזור לאיש ולהיות בעזר לגבדו, אך לא רק פיזית בעבודות הבית וכדומה, אלא גם מבחינה נפשית ורוחנית. הבינה שבאשה איננה תלויה ברמת המשכל שלה או בתארים למיניהם והיא יכולה לשבור ילדי ביטוי רק כאשר יש אמת בין הבעל לאשה, כאשר יש חיבור לבבות ביניהם. אם אמת בין הבעל והאשה, אזי הזוג חי אחד לצד השני לצרכים חומריים בלבד, ובבית כזה הברכה לא שורה. כשבינו זוג חיים באמת

למעוניינים בגישה עם הרב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 599-599-1 בין השעות 10:00 עד 15:00 בימים א'-ה'

צוהר לתיבה - ר' חנן חסן

"מונה מספר לוככים" למה לספור לוככים?

בפרשתנו הקב"ה נשבע לאברהם "והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים...". בפרשה הקודמת מסופר, "ויצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספור הכוכבים אם תוכל לספור אותם, ויאמר לו כה יהיה זרעך". מדוע צריך להוציא את אברהם למשימה "בלתי אפשרית" לכאורה, "וספור הכוכבים", ולשאול אותו שאלה שניתן להשיב עליה מיידית? תשובתו של אברהם, אם נתגלה, אינה נזכרת בכתוב. אך הקב"ה חותם את השיחה בהבטחה "כה יהיה זרעך". כמו מה?

מעיון בנושא הלוככים, נגלה שמדובר במספר עצום (בן למעלה מעשרים ספרות) של גופים ענקיים, רובם גדולים לאין ערוך מהשמש ובעלי קרינה חזקה מאוד. מהקרעק נראים הלוככים מועטים מאוד, זעירים ובעלי אהר קלושה. המרחק שבין כוכב שבת לשבין נמדד בשנות אור. האסטרונומיה מייחסת ללוככים ולמזלות השפעה מיסטית על הקורה בעולם, אך ההללים הדברים מתבהרים, "מונה מספר לוככים לכולם שמוקד יקרא". ללוככים שניים ומוספר, ובנוסף לכל אחד מהם שמו מיוחד. מכיוון ששם מייצג מהות, הכתוב מגלה לנו בעצם, שלכל

ושלום ביניהם (שאלו שמותיו וחותמם של הקב"ה), אזי הם מסירים את הקליפות שביניהם וממלאים הברכה שורה בכל מה שהם עושים. כמו כן, אם ההורים

ביניהם מאוחדים ואינם רבים ביניהם, יוכלו הם בקלות לגדל ולחנך את ילדיהם. אך אם יש ביניהם מחלוקת, לדוגמה כשהאם אוסרת על הילד דבר מה, והאב מתווכח איתה על כך, אז בעיני הילד האב יותר טוב, ולא פלא שהבן כבר בגיל שלוש לומד "לסובב" את ההורים שלו. אך אם ההורים מסכימים ביניהם, שאפילו אם אחד מהם יטעה בדבר מסוים כלפי הילד, הם לא יעירוהו לה בפני הילדים, אלא למיניהם והיא יכולה לבוא לידי ביטוי רק כאשר יש אמת בין הבעל לאשה

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.

אך כאמור, אם ההורים לא מאוחדים בחינוך הילדים ולכל אחד דרך משלו, הילדים יצאו עם בעיות קשות: בעיות בלמוד, בעיות בחיים, מתסבכות גרשות וכו'. וכך, כאשר יש אחדות בבית בי הצלחה בכל מה שעושים, וכך מתרבה השכינה בארץ עד שנזכה לחזרת שכינה לציון במהרה וברחמים.